

вътрѣ въ укрѣпленiето. Ако искусственното прѣ пятствие сполучи да спрѣ макаръ на минута атакуещата вълна, то понататъшнитѣ усилия да се тласне напрѣдъ спрѣната частъ могѫтъ да се окажатъ безполѣзни. Моралнитѣ сили на атакуещия, който се е спрѣлъ на нѣколко крачки отъ прѣдмета на атаката бѣрзо намаляватъ, и новитѣ импусли трѣбва да бѫдатъ твърдѣ силни за да подбутнатъ спрѣната частъ, и да я направатъ способна да довѣрше удара.

8) Боя на ценгра се свеждаше къмъ атака на открито дефиле. Тукъ ний виждаме най релифно съ какви трудности и страшни загуби сѫ съединени подобни фронтални атаки, и до колко е настоятелно необходимо при най малката възможност да се дѣйствува съ обходъ.

Така се завѣрши послѣднята кървава борба за Шипченския проходъ, борба която погълна нови грамадни жертви. Въ боеветѣ на 26—28-мо число три тѣ колони изобщо изгубиха до 5300 души убити и ранени, въ това число до 130 офицера. Въ разнитѣ колони загубите бѣха распределени тѣй: Въ Трѣвненската 2100 души, въ Иметлийската — 1485, въ Шипченската — 1700 души.

Загубите на турцитѣ убити и ранени достигаха до 4000 души, и бидоха пленени 22000 души съ 130 ордия, много бойни и продоволственни припаси, лагерни и санитарни принадлежности и обози. Солучиха да си пробиятъ путь и да избѣгатъ на югъ около 2000 души. По този начинъ общата численостъ на турцитѣ до боя вълизаше на 28—29 хиляди души, а съ нестроевоя елементъ — около 30 хиляди.